

§. XIII.

Maneat itaque B) τροχός, in significato *rotæ*, in quo & plurimi Intt. consentiunt, quanquam in determinando totius phraseos sensu mire discrepent; Vix quidquam est in omni rerum natura τροχοειδές, quod in subsidium non vocaverit aliquis Intt. ad hujus loci interpretationem; Non defuere I) qui τροχόν γενέσεως, quem lingua inflammare dicitur, *extra hominem*, cujus linguæ id tribuitur, quærendum esse existimarunt; Atque huc pertinet A) TH. BEZA, ad locum nostrum hæc annotans: *mibi videtur minus dura explicatio, si τὸν τροχὸν accipiamus ἀντὶ τῆς κύκλου, Ἐπὶ τῆς γενέσεως pro τῆς κτίσεως, ut significetur, linguam posse vel totum orbem conditum accendere, &c.* atque sic JAC. WINDETVS quoque, *de vita funditorum statu pag. 28.* omnium rerum naturalium ἀνακυκλήσιν abs JACOBO Cap. III, 6. τροχὸν γενέσεως vocari statuit; nec in summa rei dissentit JO. COCCÉJVS, cui pariter γενεσις h. l. notat res creatas, & τροχός orbem, adeoque τροχός γενέσεως totum hunc mundum. Pertinet huc B) Int. SYRVS qui verba nostra vertit: & lin-

UM.

gua,

gua, ubi fuerit in membris nostris, contaminat totum corpus nostrum, & accendit *series generationum nostrarum, quæ currunt ut rota*; & huc tendit quoque LAMB. BOSII, JO. ALBERTI, ELSNERI, & WOLFII explicatio, qui per *rotam γενεαωσ* intelligunt *generationes alias aliis succeduras* *Cob. I, 4.* omnesque a lingua communi fato incendendas, q. d. Apostolus: lingua malo suo affecit primores nostros, nos adhuc afficit, & afficiet post nascituros, ut *rota natiuitatis* sit abstractum pro concreto, & *series generationum sibi succedentium* dicatur pro hominibus nascendo sibi succedentibus, uno verbo, pro *toto genere humano*; vid. quæ WOLFIVS & HEISENIUS pro ornanda hac sententia adferunt; Cel. MICHAELIS autem ex hac explicatione necdum satis se intelligere ait, cur tam insolita phrasi usus sit JACOBVS, neque enim *in se redire* generationes, ut *rotæ* similes existimari possent; At non adeo inepta aliis forsan videbitur hæc metaphora, si consideremus, quæ WOLFIVS EX ISIDORO Pelus. DIETERICI antiq. bibl. & SCHOETGENIO, hanc in rem adfert; Aliud est, quod in hac sententia male nos habet, hoc nimirum, quod,

quod, stante illa, ὅλον το σωμα in antecc. accipiendum esset de toto corpore humani generis, non de proprio cujusque hominis corpore, id quod tamen ipse WOLFIVS non admittit, & recte quidem; non enim, quem influxum habeat lingua in macrocosmum, in alios extra nos, JACOBVS heic docere instituit, sed quem habeat in microcosmum; quod ipsum etiam HEISENIVS urget, pag. 830. §. XVI. scribens: „πρæcedit ἀμεισως de lingua, quod maculet totum corpus. Cujus quæso? *Homini* dices, non *humani generis*, quod, ut unum corpus non habet, ita nec græca lingua accepit. Vide ergo, annon saltus committatur, si ab homine in individuo statim ad totum hominum genus proleat, & annon illa præferenda sit explanatio, quæ hunc fundit sensum: Lingua (hominis) corpus contaminat, & (ejusdem in individuo hominis) inflammat τροχον γενεσεως.„ Atque sic & BEZAE expositio eandem ob causam admitti nequit; Cujus est σωμα, quod lingua contaminat, ejus quoque est ὁ τροχος γενεσεως, quem ista inflammat, i. e. *hominis ipsius*, qui lingua peccat, non *totius mundi* extra illum.

§. XIV.

Viderunt hoc alii, ideoque per τροχον γενεσεως, de quo Jacobus loquitur, II.) intelligendum putarunt vel partem aliquam corporis humani, vel aliquid ad totum hominem spectans. A) Qui de parte corporis humani heic cogitarunt, iis varia in mentem venire, quæ appellationem τῶ τροχῶ γενεσεως sustinere possint.